

Station Güglingen

door Hans van de Ven

Kippenvel! Dat kreeg Ron 't Hooft bij het zien van modellen in spoor 1:32. Je weet wel: dat alle haartjes op je arm heerlijk prettig gaan kriebelen en opgewonden meekijken naar dat moois. Maar ja, op zo'n schaal kun je geen baan bouwen. Dus is zijn zolder gevuld met een fenomenaal berglandschap in H0. Maar het bloed kroop waar het niet gaan kan en zo kwam seinhuis Güglingen tot stand; zie Zijspoor 2013-3. En het stond direct al vast dat het daarbij niet zou blijven. Ron kocht Faller bouwdoos 110107 (schaal H0 dus), niet om dat pakket in elkaar te zetten, maar om het zeer nauwgezet na te meten en de constructie te bestuderen. Met een rekenmachine onder handbereik werd de boel omgerekend naar spoor 1. Wanden, het kruisdak, de kozijnen en deuren en alle bijzonderheden als de overstek van het dak. Het hele project krijgt vier bedrijven: het hoofdgebouw, de aanleunende goederenloods, de wachtruimte aan de andere kant en het bijbehorende losse toiletgebouw.

Maar niets lukt zonder goed gereedschap en dus had Ron vooreerst zijn verzameling hulpmiddelen stevig uitgebreid met diverse Proxxon-apparatuur. Daarmee was het een koud kunstje om van 5 mm dik mdf het hoofdgebouw op te trekken. Toen kwam de eerste echte klus: de ramen. Het zijn er heel wat, zestien om precies te zijn. Weliswaar in diverse maten

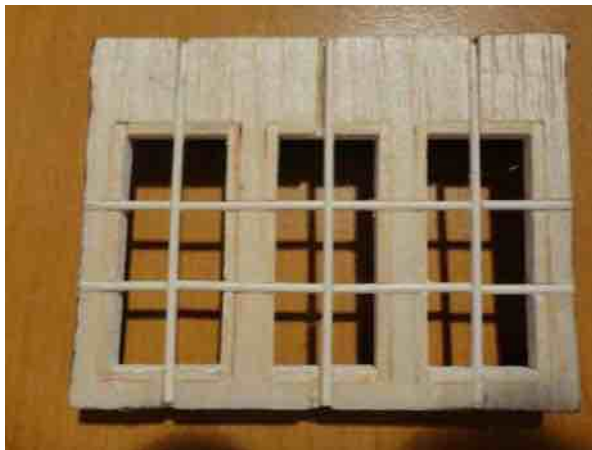
en soorten, maar een zekere serieproductie bleek toch mogelijk. Hier kwam het eerste balsa-hout aan bod. Robuuste vensterbanken werden niet vergeten en ook de afdakjes boven de ramen werden nauwgezet gefabriceerd. De stijlen werden gemaakt van styreen rondprofielen en keurig in gefreesde sponningen in het houtwerk gelegd. In één moeite door werden ook de vier dubbele deuren geproduceerd. Wie goed oplet ziet dat de kromming van de bovenlichten delen van een cirkel vormen; heel handig werden dus deze deuren

"kruiselings" uit één stuk hout gemaakt. Let bij dit alles ook op het keurige verstek in de hoeken en de opgelegde panelen bij de deuren! Wie zoals Ron planmatig werkt, geeft al deze onderdelen nu eerst de gewenste kleur en zet de boel dán pas in elkaar.

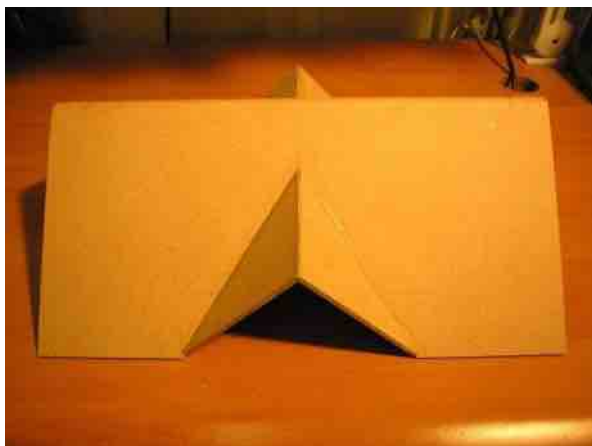
In het gebouw werd ook led-verlichting voorzien en dus was het niet meer dan logisch om de etages met vloeren te scheiden en de nodige tussenwandjes te zetten. Internet zorgde voor een paar passende behangmotieffjes. De vloeren kregen een likje verf. Een illusie van een trappenhuis en een loket (we bevinden ons hier tenslotte vór voor het tijdperk van de OV-kaart) completeerden het interieur.

Toen werd het tijd aandacht te schenken aan de buitenzijde. De tweede verdieping krijgt een beplanking; om die enigszins te laten uitsteken, bracht Ron eerst een aantal latjes van 2 mm dik aan. De rest van de pui leek behandeld met een soort spachtelputz, maar hoe imiteer je zoiets? Met structuurverf lukte het niet, maar een rol vinylbehang bracht uitkomst. Precies het juiste reliëf in een uitstekende verhouding. Bij dit soort behang werkt gewone behangers-plaksel niet, maar het kon heel eenvoudig aangebracht worden met behulp van een spuitbus allesklever. Ook het mixen van de juiste frisse kleur bleek wonderwel eenvoudig. Een zeer

geslaagde dubbele houten rand scheidde de begane grond van de eerste verdieping. Het gebouw kreeg zo al aardig cachet!

Dit was de fase waarin de kozijnen definitief konden worden aangebracht, waarbij de beglazing niet werd vergeten. Wie komt die ramen straks allemaal keurig zemen? Om helemaal voorbereid te zijn op zonnig weer kregen de ramen natuurlijk luiken. Als basis werd hiervoor als scheepsdek voorbereid balsa gebruikt: daarin zijn al prachtig de planken zichtbaar gemaakt. Ook hier weer: de omlijsting keurig in verstek. Had ik al verteld dat Ron daarvoor met veel plezier gebruikt maakt van een plintenschaar? Je zou van zo'n ding niet verwachten dat het voor dit detailniveau geknipt bleek te zijn. Tijd voor de beplanking! Zie hoe daar met grote zorgvuldigheid zelf gesneden latjes van balsa van 2mm breedte op zijn aangebracht. Dat bracht de gevel helemaal tot leven, zeker nadat de onderrand mooi in vorm was gebracht. Kleine mesjes, sleutelviltjes en een hoop geduld, dat betaalt zich uit!

Het dak vormde de volgende uitdaging. Deze "vijfde gevel" bestaat uit een gekruist zadeldak, waarbij de nok van de lage delen wel keurig met elkaar in lijn moeten zijn. Laat dat maar aan Ron over! De dakbedekking, mooie rode dakpannen en bijpassende nokvorsten, kwam van webshop Joker (www.joker-nitzche.de) in Duitsland. Een meevaller, maar zo gemakkelijk kom je niet aan alle onderdelen op deze schaal. De dakgoten bijvoorbeeld komen wel "gewoon" uit de modelbouwwinkel (van Wentink in Arnhem), maar werden gemaakt van een overlans gehalveerd styreen buisje met doorsnede 7mm; ook de draagbeugels zijn hiervan gemaakt. De finishing touch vormen toch wel de stevige consoles onder de daklijsten en niet in het minst de versierde trekplaten (horizontaal) en makelaar (vertikaal) onder de nok. De schoorstenen maakte Ron weer van restjes balsahout. Om ze stevig op het schuine dak te kunnen bevestigen monteerde hij een pin in het onderste gedeelte. Het bovenste deel is het topje van de spuitmond van een lijmpatroon. En helemáál af was het hoofdgebouw na het ophangen van plantenbakken (waarin de bloemen overduidelijk goed gedijen) en het aanbrengen van een paar nostalgische reclameborden en de naam van dit fantastische stati-

onsgebouw. O, wacht even, hier ligt nog een todo-lijstje: regenpijpen, klok, scharnieren aan luiken. Maar intussen is dit het voorlopig resultaat: nou, wat zeg ik je? Kippenvel!

Tijd voor het tweede bedrijf: de aanpalende goederenloods. Wordt vervolgd.

Bron: **Het Zijspoor** - clubblad van de Modelbouw Vereniging Arnhem e.o.

Station Güglingen (2)

door Hans van de Ven

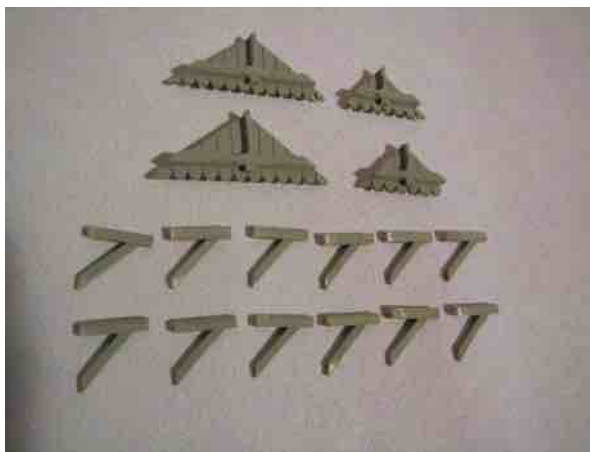
Lees vooral in het vorige Zijspoor hoe Ron 't Hooft aan de slag ging met de bouw van station Güglingen in schaal 1. We zijn nu aanbeland in de fase waarin de kozijnen definitief konden worden aangebracht, waarbij de beglazing niet werd vergeten. Wie komt die ramen straks allemaal keurig zemen? Om helemaal voorbereid te zijn op zonnig weer kregen de ramen natuurlijk luiken. Als basis werd hiervoor als scheepsdek voorbereid balsa gebruikt: daarin zijn al prachtig de planken zichtbaar gemaakt. Ook hier weer: de omlijsting keurig in verstek. Had ik al verteld dat Ron daarvoor met veel plezier gebruikt maakt van een plintenschaar? Je zou van zo'n ding niet verwachten dat het voor dit detailniveau geknipt bleek te zijn. Tijd voor de beplanking! Zie hoe daar met grote zorgvuldigheid zelf gesneden latjes van balsa van 2mm breedte op zijn aangebracht. Dat bracht de gevel helemaal tot leven, zeker nadat de onderrand mooi in vorm was gebracht. Kleine mesjes, sleutelvijltjes en een hoop geduld, dat betaalt zich uit!

Het dak vormde de volgende uitdaging. Deze "vijfde gevel" bestaat uit een gekruist zadeldak, waarbij de nok van de lage delen wel keurig met elkaar in lijn moeten zijn. Laat dat maar aan Ron over! De dakbedekking, mooie rode dakpannen en bijpassende nokvorsten, kwam van webshop Joker (www.joker-nitzsche.de) in Duitsland. Een meevaller, maar zo gemakkelijk kom je niet aan alle onderdelen op deze schaal. De dakgoten bijvoorbeeld komen wel "gewoon" uit de modelbouwwinkel (van Wentink in Arnhem), maar werden gemaakt van een overlangs gehalveerd styreen buisje met doorsnede 7mm; ook de draagbeugels zijn hiervan gemaakt. De finishing touch vormen toch wel de stevige consoles onder de daklijsten en niet in het minst de versierde trekplaten (horizontaal) en makelaar (vertikaal) onder de nok. De schoorstenen maakte Ron weer van restjes balsa hout. Om ze stevig op het schuine dak te kunnen bevestigen monteerde hij een pin in het onderste gedeelte. Het bovenste deel is het topje van de spuitmond van een lijmpatroon. En helemaal af was het hoofdgebouw na het ophangen van plantenbakken (waarin de bloemen overduidelijk goed gedijen) en het aanbrengen van een paar nostalgische reclameborden en de naam van dit fantastische stationsgebouw. O, wacht even, hier ligt nog een todo-lijstje: regenpijpen, klok, scharnieren aan luiken. Maar die foto ... kippenvel!

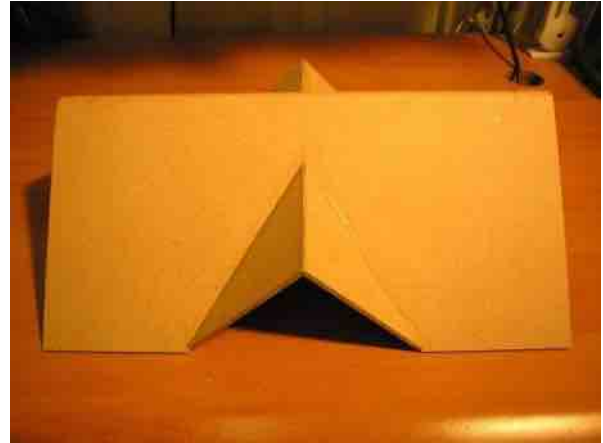
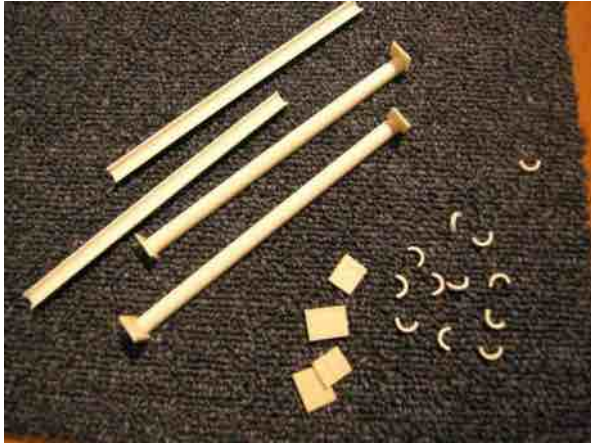
AFMETINGEN:

Grondplaat 85x 35 cm
Hoofdgebouw 35 x 25 cm
Hoogte tot dakgoot 22 cm
Hoogte tot nok 37 cm

Tijd voor het tweede bedrijf: de aanpalende goederenloods. Daarover lees je alles in het volgende Zijspoor. Nu is de resterende ruimte bestemd voor de foto's. Kijk en verbaas je, ook in [het Zijspoor-fotoalbum!](#)

Bron: **Het Zijspoor** - clubblad van de Modelbouw Vereniging Arnhem e.o.

Bron: **Het Zijspoor** - clubblad van de Modelbouw Vereniging Arnhem e.o.

Station Güglingen (3)

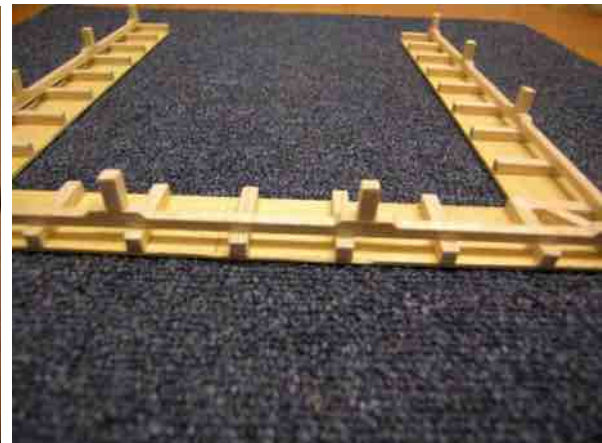
door **Hans van de Ven**

In Zijspoor 1 en 2 van dit jaar beschreef ik hoe Ron 't Hooft aan de slag ging met de bouw van station Güglingen in schaal 1. Het hoofdgebouw passeerde uitgebreid de revue.

Tijd voor het tweede bedrijf: de aanpalende goederenloods. Ook hier kwamen eerst de deuren aan bod. Drie stuks in dit geval, waarbij de onderste panelen werden afgewerkt met scheepsdekprofiel. Planken aan zij- en bovenkant zorgden er voor dat de deuren wat verdiept konden worden gemonteerd. Op de muren werden weer de gesneden strookjes balsahout aangebracht en ook hier weer een verdikt bovendeel onder het zadeldak. Het geheel kreeg dezelfde kleur als de beplanking van het hoofdgebouw, wat de eenheid van het complex zeer ten goede komt. Om deze loods heen moest een vlonder komen. Het lijkt wat curieus om het perron hier verder te verhogen,

maar op oude foto's kun je zien dat dit vroeger gedaan werd om met handkarren te kunnen werken. Met een eenvoudig trapje kun je zonder moeite naar en van de laadvloer komen. De balkenconstructie waarop deze omloop rust is fraai zichtbaar gehouden. Het geheel kon uiteindelijk keurig om de loods heen worden geschoven.

Bron: **Het Zijspoor** - clubblad van de Modelbouw Vereniging Arnhem e.o.

Voor dit bijgebouw heeft Ron gekozen voor een sobere, maar functionele dakbedekking met teerrollen, betrokken van CH (www.ch-kreativ.de). Een eerste versie van een schoorsteen, gemaakt van een flinke plug (10mm), pakte véél te fors uit. Ron realiseerde zich bijtijds dat in dit bijgebouw natuurlijk maar een simpel potkachelkje te vinden zou zijn, met een navenant bescheiden afvoerpijp. Onverwacht bleek een schoorsteen van de Vollmer H0-locloods 5758 het geschikte formaat (5mm) te hebben. Ook hier was nog plek voor een aanplakbiljet, maar meer aandacht trekt een vitrinekast met glazen deurtjes en daarachter de dienstregeling.

AFMETINGEN:

Grondplaat 85x 35 cm
Goederenloods 28 x 25 cm
 Hoogte tot dakgoot 10,5 cm
 Hoogte tot nok 15,5 cm

Een grondplaat van bijna een meter (!) lengte biedt plek aan beide gebouwen én aan de wachtruimte die zich aan de andere zijde bevindt. Die wachtruimte komt in het laatste Zijspoor van dit jaar aan bod en in beeld. Nu nog even aandacht voor het perron. De voorkant ervan wordt gestut door een dubbele rij oude bielzen. Geduldig krassen, vijlen, schuren, bruin verven en zwart inwassen; ziedaar het verweerde uiterlijk.

Bron: **Het Zijspoor** - clubblad van de Modelbouw Vereniging Arnhem e.o.

Station Güglingen (4)

door **Hans van de Ven**

Dit wordt de slotaflevering: station Güglingen is inmiddels opgeleverd. Aan de linkerkzijde is de wachtruimte gerealiseerd en een los toiletgebouw completeert het geheel. Samen met de bouwer bekijk ik de foto's die het proces én het resultaat in beeld brengen. Ron is terecht zichtbaar opgetogen, maar haalt ook meermalen zijn schouders op - ach, het was niet zo moeilijk. Die raampjes? Gewoon, net zoals bij de andere delen. En dat zal hij vaker zeggen. Voor mij blijft het een staaltje modelwerk.

De twee dichte wanden van de wachtruimte zijn gemaakt van 4mm MDF. Favoriet basismateriaal van Ron: stabiel, stevig, licht, gemakkelijk bewerkbaar. Een laagje balsa er op; de verticale potloodlijnen geven de positie aan van de dunne strookjes die het profiel gaan vormen. Het driehoekige bovendeel (volgens Wikipedia: de fronton) is weer iets vrij van de gevel gelaten. De prachtige open voorgevel doet sterk denken aan een pergola en is gemaakt van een plaat balsa. Daar heeft Ron balkjes en latjes van gesneden en die

zorgvuldig met een driehoekig vijltje vormgegeven. De kozijnen worden pasklaar gemaakt, maar daarna krijgen alle delen eerst een behandeling met Heki-verf. Zo is het een fluitje van een cent om strak schilderwerk te suggereren. Omdat het een nogal open gebouw betreft zijn hier de kozijnen aan de binnenzijde afgewerkt met een fraaie donkerbruin kartonnen passe-partout.

Het gebouwtje heeft een plat zoldervloertje, voorzien van wiggan waarop het schuine dak rust. Zo is loze ruimte gecreëerd waar de leidingen van de lamp in konden worden weggewerkt. Een lamp overigens, laat je niet foppen, uit de H0-rommeldoos! Past hier uitstekend, toch? Diezelfde foto geeft trouwens een prachtig beeld van de hemelwaterafvoer van het hoofdgebouw én deze wachtruimte. Deze karakteristieke loden buizen zijn oorspronkelijk 3,2 mm las elektrodes, waarvan de poreuze buitenmantel is afgeslagen. Ze zitten niet tegen de wand geplakt hoor. Kleine spijkertjes vormen de afstandhouders. Krimpkou is hier omgetoverd tot bevestigingsbeugels. Een loodgieter zal dit niet snel verbeteren. Over de dakbedekking zullen we kort zijn; die is identiek aan de goederenloods ter rechterzijde. Fraaie banen mastiek, berekend op flinke regenbuien.

Waarschijnlijk wordt in de definitieve opstelling de grondplaat nog vervangen door een perron met een licht gebogen rand. Dus stond Ron voor de opgave ook de open wachtruimte onzichtbaar, maar demontabel vast te zetten. Vandaar die prachtige bloembak! Onder de weelderige begroeiing zit namelijk een eigen bodemplaat en dat biedt de mogelijkheid voor schroefjes van onderaf. Slim! Geen wonder dat die mensen zo relaxed zitten en staan te wachten op hun trein. Maar - er is één probleempje. Stel nou, dat die trein geen wc heeft! Dat komt voor! En daarom is dit prachtige station Güglingen voorzien van een heus toiletgebouw. Ook hier weer de vertrouwde ma-

terialen en technieken, maar ook de slimmigheden. Neem die raampjes: ruitjespapier 5x5 mm diagonaal onder het plexiglas leggen en dan lijntrekken met liniaal en witte verfstift. De bakstenen wandjes zijn muurplaatjes uit de handel, maar natuurlijk wél ingewassen om de voegen mooi te laten uitkomen. Onder de dakranden is een mooi verzorgde houtbetimmering aangebracht. Doordat die is opgelegd wordt de naad met de wanden handig verborgen. Kijk tot slot nog even naar de schoorsteen. Werkelijk, 't is niks meer dan een blokje hout; onderaan wat verdikt, bovenaan voorzien van een pijpje. Maar de kundige weathering zorgt voor een zeer werkelijkheidsgetrouwe uitstraling. Zoals het totale bouwwerk dat doet. Chapeau voor Ron!

O, nog een klein probleempje. Ik moet van al dat bewonderen hoognodig naar de wc, maar achter welke deur zit nou het herentoilet?

Bron: **Het Zijspoor** - clubblad van de Modelbouw Vereniging Arnhem e.o.